

Péld 31,8–9

- „Nyisd meg a szádat!” – nekem szól. Sokszor kellene kimondani az igazságot, de vagy bennem is homályos, hogy az adott kérdésben mi az igazság (bonyolultnak van feltüntetve), vagy tudom, de nem merem; azt gondolom, hogy a másik félnek úgysem számít, még akkor sem, ha igét mondok. Sok baj származott és származik ebből.
- Akkor kell megnyitnom a számat, amikor Isten mondja. Pl. Elihú: volt, amíg hallgatnia kellett, és volt, amikor neki kellett megszólalnia. Vagy Ezékiel: „ha igét hallasz tőlem...”.
- Mint a „kelj fel és járj” esetében: amikor Isten (Krisztus) mondja, képessé is tesz rá. Ha akkor nem teszem meg, az hitetlenség, engedetlenség.
- „Ki adott száját az embernek... én leszek a te száddal” (2Móz 4,11–12). „Én adok nektek száját és bölcsességet” (Lk 21,15).
- „Nyisd meg a szádat a némaért” – nem azért, aki engedetlenségből nem szól. Egyrészt azért, aki nem tud szólni a maga ügyében – kihasználják, védtelen. Isten törődik az elesettekkel, de azt akarja, hogy azok, ha még nem ismerik Őt, megismerjék. „Boldogok az irgalmasok” azért is, mert Istentől nyerték/tanulták az irgalmasságot.
- „Akik veszedelemre adattak” / „a mulandó emberekért”. Az ember nemcsak mulandó, hanem veszedelemre adatott – mindenki. A bűn miatt, mert elszakadtunk Istentől. „Elpusztul népem, mert nem ismeri Istent.” (Hós 4,6). Szólni kell az ő érdekükben: róluk Krisztusnak és Krisztusról nekik. Hálát adunk, hogy szólhat az evangélium (nem mindenhol!), de szól sok hamis tanítás, és kiabál a világ. Azt teszi a legfontosabbá, ami másodlagos, vagy következmény. Már nemcsak „vakcina-megváltásban” hisznek, van „vakcina-háború” is (pártok között), ezt kiabálja most a világ, a saját hangunkat nem halljuk tőle – és ilyen körülmények között kell hallhatónak lennie Isten szavának, az evangéliumnak. Úgy, hogy „az Úr Szolgája”, Krisztus „nem kiált, nem lármáz” (Ézs 42,2). Ezt kell követnünk: „az Úr szolgája ne viszálykodjék” (2Tim 2,24).
- Kiabálók között szelíden kell szólni. Hit kell hozzá és önuralom. „Vagy hallják, vagy nem hallják”, és nem az hallja meg, aki akarom, hogy meghallja. Lehet, hogy egyvalaki meghallja – megtér, vagy ha már megtért, megerősödik, újra az Úrhoz igazítja az életét – és aztán rajta keresztül fogja Isten folytatni a munkáját. De ha semmi eredmény nincs, Isten Igéje akkor sem tér vissza üresen.
- Akik „nem hallják” (nem akarják hallani), ránk támadhatnak. Hallunk erről is sokat (üldözések Európában is), de Isten azt mondja: ne félj. Ne félj, mert akárhogy támadnak, Ő már megmentett téged, és még másokat is meg akar menteni. Azzal, hogy ebben használni akar, Önmagával von még szorosabb közösségbe (részünk lehet a szenvedéseiben). És amikor visszajön, a hűségünket kéri számon, ill. jutalmazza („jól van, jó és hű szolgám”).

Péld 8,35 „Mert aki engem megtalál, az életet találja meg, és kegyelmet nyer az ÚRtól.”